

Köprülü Mehmet Paşa 6

– !!! · 21 Haziran 2018

KÖPRÜLÜ MEHMET PAŞA'NIN BOZCAADA VE LİMNİ SEFERLERİ

Köprülü Mehmet Paşa'nın sadrazamlığı döneminde Girit seferi bütün şiddetiyle devam ediyor, düşman boğazı istila etmiş Girit'e gönderilecek gemileri bombalamaya çalışıyordu.

Köprülü Mehmet Paşa İstanbul'da anarşi ve isyanlara son verip merkezi otoriteyi sağladığı vakit içteki düşmanların hakkından geldiğine hükmetmiş sırada dış düşmanla mücadeleye azmetmişti. Zira içteki kurt öldürülmeden dışa dönük seferler icra etmek başarısız sonuçlar doğuruyordu. Buna seksen yıllık ömründe yaşadığı hadiselerin verdiği tecrübelerle kanaat etmişti.

Köprülü Mehmet Paşa Venedikliler tarafından işgal olunan Bozcaada ve Limni'yi kafirlerin elinden kurtarmak istiyordu. Bunun için padişahı ikna edip karadan sefer kararlaştırmış olmakla askerin toplanması, lazımlı mühimmatın ve zahirenin tedarik edilmesi için ülkenin her tarafına fermanlar gönderilip, asker miktarının artırılması için sürücüler ve konma bedeli toplamaya tahsildarlar gönderilmişti. Sene hicri 1067 cümadelulasının dokuzuncu günü ki Rumi şubat ayının 23'üncü pazartesi günü idi.(Miladi:1656) Dua ve sena ile tuğ'u hümayun çıkıp, Babüssaade önünde cebehane karşısına dikildi.

O sıralar havalar buz gibi soğuktü ve müthiş kar fırtınaları ortalığı esip kavurmaktadı. Osmanlı Devleti asırlardır yazın sıcak havalarda savaş ve sefere alışkın olduğundan devlet erkanından bir takım kimseler Köprülü Mehmet Paşa'yı sefere karşı uyarıyor, askerlerin savaşmadan donarak şehit olabileceğinden gam vuruyorlardı. Köprülü ise soğuklara aldırış etmiyor, tedbir alındığı zaman kahraman askerlerimizin her şartta ve her mevsimde önünde hiçbir düşmanın duramayacağını söylüyordu.

Köprülü az zamanda altmış gemi sağlamış, düşmanın gelişinden önce ufak bir kuvveti otuz altı çekirtme ile dört mavnayı Kaptan Topal Mehmet Paşa maiyetinde Boğaza sevk etmişti. Bu donanmanın sevk edilmesindeki amacı, Adalar sahilinde ganimet elde etmek, Malta korsanlarının gemileriyle savaşa tutuşmaktı.

Naima nakleder ki;

-“Kapudan Paşa Sakız'da dört beş gün karardan sonra Rodos tarafına yelken açıp, İstanköy yakınında İncir limanında Mısır'dan gelen zahire gemilerini avlamak için pusu kurmuş olan Malta korsanlarından namlı iki büyük kalyona rastgeldi.Bir miktar top cenginden sonra biri, kolu kanadı kırılmış olarak cenk meydanından kaçtı.Birini yakaladı. Fakat top daneleri isabetinden her tarafı yaralanmış olmakla battı. 180 kadar kafir esir olup, yetmişe yakın top, ehli İslamın eline geçti.

Gazi Paşa, yelkenleri açıp Lerpoz denilen küçük adanın limanında demir atmak kararında iken, bir büyük kalyona rastgelip üç saatten fazla zaman iki taraftan top cengi oldu. Yalnız kapudan paşa baştardesinden yirmi kadar gazi şehit ve diğer gemilerden de birçok İslam mücahitleri dünyadan görünmez oldular. (Şehit oldular)

Kalyonda olan mel'unların üçyüz kadar denizci ve askerin çoğu ateş çukuruna baş aşağı düştüler, sonra bir top tanesi baruthanesine rastgelip, top ve tüfekten geri kalmış olan Frenk rüsvayları gemileriyle

deniz dalgası ve kahr ateşi arasında cehennem azabına yakalandılar.

Gemi kaptanı ve birkaç namlı ve şanlı kimsenin esir olduğuna dair haber ulaşınca işin fatihası böyle hayırlı olduğuna göre, güzel bir şekilde son bulacağına, güzel başlangıç şeklinde vuku buldu.”

Abdi Paşa nakleder ki;

-“İki parça kafır kalyonu, üç kıt'a zahire gemilerini yakalayıp bir limanda kaldırdıklarından kapudan paşa haberdar olup, onları kollarken bir limanda da bir mükemmel kafır kalyonuna rastgeldi. Aman vermeyip muharebeden sonra yakaladıkta, içine ateş düşüp hemen katli, helak olan habis kimselerden başka birçok kafır esirlerini de miri kaydetti. Cenk meydanında forsaları ölen beylere esir vermedi. İki günden sonra kalyonların olduğu ada limanına ulaşıp akşam vakti olmakla liman ağzında demir atıp, cengi ertesi güne bıraktı. Meğer limanın öte tarafında bir boğaz varmış...Küffar kalyonları o taraftan çıkıp kaçmışlar..Ve aldıkları zahire gemilerini orada bırakmışlar.

Kapudan paşa sabahleyin meseleyi anlayınca zahire gemilerini zabdettikten sonra, kaçan o iki kalyonun arkalarından acele yetişti. Fakat evvelce vuku bulan kalyon muharebesinde forsaları ölen beylere aldığı esirlerden vermediği için beyler kendisine gücenmişler. Çeşitli oyalama ve bahanelerle düşman üzerine yürümeyip, sonra geciktiklerinden düşman gemileri engine doğru açılıp kaçtılar. Bu hikaye doğruya en yakın olanıdır.(Selam doğru yola gidenlerin üzerine olsun)”

DONANMAYI HÜMAYUNUN VE KÜFFARIN AHVALİ VE GİRİD ADASINIDA BÜYÜK MUHAREBE:

Naima nakleder ki:

Girit'de olan İslam askeri üzerine kaleden ve denizden yirmi bin kadar kafır çıkıp, harp ve kital ateşi dört-beş saat kadar uzadı. İslamlar tarafından ancak bin kadar hüner meydanının eri, şehitlik şarabıyla sarhoş olup(ölüp) on binden fazla hınzırlar cehenneme gidip, cenk meydanında Katırcıoğlu Mehmed paşanın doğuştan olan cesaret ve hünerini gösterdiği haberi cümadelulada gelip ehli İslam'ın sevinmesine sebep oldu.

Allah'ın hikmeti ile İslam donanması bozulduktan sonra müşriklerin, dinsiz ve mel'un kapudanı, otuz çektirme ile Kandiyeye varıp, birkaç gün orada kalıp,muharebeye lazım olan şeyleri tamamladıktan sonra bir gün sabahleyin erken on bin kadar piyade ve süvari ile kaleden çıkıp İslam gazileri üzerine intikam kılıcı havale ettiler. Muharebenin alevlendiği haberi serasker(kumandan) Hüseyin Paşa'ya gelince, bütün sipahilere haber ulaştırıp kendisi de durmadan o tarafa ılgar eyledi. Kendini ejderha gibi küffar safları üzerine vurdu. İki taraf yiğitleri arasında harp ve cenk üç saat uzadı. Frenk rezilleri cenk meydanından yenilmiş olarak hisara çekildi ve yedi tanınmış kaptan ve beyler ve askerden iki yüz kafır esir olup birkaç yüzü de, canı cehenneme, cehennemin çeşitli derinliklerine gitti.

İslamlar tarafından da Avlonya sancağından azlolunan Ömer bey ve Rumeli ocakzadelerinden birkaçı şehitlik mertebesine ulaştı. Kafır çektirmeleri yenilerek Girit'den dönüp Sakız etrafında birkaç uğursuz gölgesinde dinlendikten sonra Mısır'dan gelen pereme(bir nevi küçük nakliye gemisi) şaykayların yolunu kesip altısını yakalayıp ikisini mahvettikten sonra kapudan paşanın İstanköy'de olduğunu haber almakla hiç çekinmeden o tarafa doğru yelken açtı.

Kapudan paşa mecburen hücumu defetmek düşüncesiyle Rodos'ta gemileri bağlamak için o büyük

kaleye kapandığından mel'unlar tekrar Sakız tarafına gelip Cezayir semtinden tahminen otuz bin kile kadar buğday yüklü bir kalyonu Sakıza gelirken yakaladılar. Bu suretle Sakız ahalsinin hatırını perişan ettikleri korkunç haberi geldi.

CEZAYİR GEMİLERİ VAKASI

Cezayir gemileri de, memur oldukları üzere donanmayı hümayuna katılmak maksadıyla denize çıkmışlardı. İçlerinden sekiz parça kalyon diğerlerinden öne düştü. Bu sırada Sakız'da Yenikale arkasında korkusuzca demir atmış olan kafır donanmasına sabah karanlığında rastgelip, ehli İslam donanması zannederek hiç çekinmeden yakınına vardıklarında işin böyle olmadığı anlaşıldı, ama ne çare ki rüzgar dahi sakin olmakla küffar o saat muharebeye başladı. Müslüman gazileri de bütün güçlerini sarfetmekten geri kalmayıp nam ve şan kazanmak için Frenk mel'unlarıyla Rüstemvari öyle bir cenk ettiler ki, zümrüd renkli denizin yüzü, öldürülenlerin kanı ile kıpkırmızı oldu. Bir kaç yüz habis kafır top ve tüfenk danelerine lokma oldu. Beş yüzden fazla İslam mücahidi dahi şehitlikle şeref bulup, cennete gittikten sonra üç kalyonları kafırın eline geçti ve üçü de sahipleir tarafından ateşe verildi. Biri denize battı, yalnız biri Allah'ın yardımı ve müsait rüzgar ile sağacık tarafına çekildi. Meğer, Mısır gemilerinden zahire ve mal ile dolu on beş kadar şayka, kafırların mani olmalarıyla bu limandan demir alıp çıkmağa karar vermişler. Yere batası kafırlar bunu haber aldıklarında üzerine varıp evvelce muharebe meydanından kurtulan Cezayir kalyonu ile o şaykaları da zabdetteler. Hiç mübalağasız şaykalarda olan üç yüz bin kuruşluk Mısır malları, mel'unların ellerine geçti. Sağacık kalesinin ahalsi, mel'unların bu suretle hücumlarından haberdar olunca bir gün evvel çocukları ve taşınması kolay malları ile etrafa dağılmışlar. Mel'unlar kalede kalan ağırlıkları hiç engelsiz ve zahmetsiz yağma edip haşa, inad için camii şerifi de viran ettiler. Bu sırada İzmir'den asker gelmekle iki üç gün pek çok harb olup, iki yüzden fazla kafır cehennem ateşine düştüler. Altmış kadarı esir olduktan sonra mel'unlar yer yer kaleye ateş verip şaykaları yakarak mahvettikten sonra yine uğursuz gemilerine girip Sakız tarafına çekildikleri kederli haberi gelerek Müslümanların kalpleri kırıldı.

Kardeş kazağı ünvanıyla meşhur olan azgın ve asi taifenin Hatmanı(Kazak Reis) padişah katına kulluğunu arz etmek üzere elçi göndererek padişah tarafından Eflak ve Buğdan Voyvodalarına olduğu gibi altın yaldızlı börk(bir nevi serpuş), tuğ ve alem(sancak) ihsan buyrulmasını rica eyledi. Fakat kötü huylunun gösterdiği itaat şekline güvenilmedi. Ona yapılacak ihsan, Tatar Hanına ağır gelir diye düşünülerek isteği makbul olmadı ve heman han ile güzel geçinsin ki onunla olan dostluğu yine bizimle demektir, diye red cevabı verildi.

Mevacib (Maaşlar) Çıkarılması:

Sadrazam Köprülü Mehmet Paşa vakia masrafları ve israfları azalttı. Ülkenin bozuk ekonomisini düzenlemek için birçok yeniliğe imza attı. Duaguları ve lüzumsuz memuriyetleri kesip indirdi. Mukataalar ve hazine paraları işinde nice faydalı kısıntılara başladı. Fakat hazinede nakit para mevcut olmayıp yeniden toplar, diğer askeri mühimmat ile bu kadar gemi lazım olmakla tersane masrafı hadden aşırı idi. Karadan sefer tedariki için de bu kadar mühimmat sıkıntısı sebebiyle asker zümresine mevacib(üç aylık maaş için) akçe tedarikinde pek çok sıkıntı çeken Köprülü Mehmet Paşa, hiçbir suretle para tedarik etmeğe imkan bulamayınca Şeyhülislam Bali-zade efendi ve kazasker Bolevi-Mustafa Efendi ile akıl danışıp sonunda padişaha işin güçlüğü şu şekilde bildirildi:

-“Halen sipahi ve yeniçeri ve diğer asker taifelerine derhal mevacibleri(maaşları) verilmek icab edüp hazinede ise hazır akçe yoktur. Tedarik edilmesi dahi hiçbir şekilde mümkün değildir. Enderunu hümayundan(padişaha ait olan iç hazineden) borç olarak bu kullarına üç bin kese imdad olunmak rica olunur.”

Diye telhis eyledi. Ve padişahın huzuruna varıp sadrazam Köprülü Mehmet Paşa, müftü, Rumeli kazaskeri, bu borcun ödeneceğini taahhüd eden bir senedi mühürleyerek iç hazineden üç bin kese borç almışlardı.

Şaban ayının sekizinci Salı günü divanı hümayunda Recce mevacibi çıkıp yeniçeri taifesine dağıtılırken, Dördüncü Mehmed Köprülü Mehmet Paşa'ya iltifat olarak bir samur kürk ve bir murassa hançeri, musahib Bilal ağa ile gönderdiler. Sadrazam Köprülü Mehmet Paşa dahi orada sadrazamlık makamından kalkıp hürmetle kürkü giyip hançeri takındı ve bu suretle kendinden evvelki sadrazamlardan daha fazla iltifata ve ikrama mazhar olduğu gibi, işlerinde de tam müstakil oldu.

KÖPRÜLÜ MEHMET PAŞANIN BOĞAZ TARAFINA GİTMESİ

Kapudan paşa Akdenize gönderildikten sonra yeniden yapılan gemilerden tekrar ondokuz kalyon ve ondört mavna, otuz çektiri ile başterde lüzumlu mühimmat ve azık ile dolduruldu. Sekban-başı Çoban Kasım ağa ile birkaç bin yeniçeri yiğitleri konup, sipahi ve silahdarlardan terakki şartıyla iki bin serdengeçti yazıldı. Bunlar yüz elli parça kadırgaya ve fırkateye doldurulup Şemsi Paşa-zade baştardede kapudan vekili olmak üzere başbuğ tayin olunup sadrazamın hareketinden evvel Beşiktaş önüne çıkmışlar idi.

Şaban ayının yirmi üçüncü günü boğaz tarafına doğru hareket ettiler.Şaban ayının yirmi dördüncü Perşembe günü veziri azam Köprülü Mehmet Paşa, serdarlık hil'atı ile değeri yükseltilmek için arz odasında padişahın huzuruna çıktı. Padişahın pek fazla olan ihsanından eski kanun üzere başına iki kıt'a murassa sorguç konulup, iki kıymetli hil'at(biri kürklü,biri sade) giydirilip sancağı şerifini kendi eliyle sadrazamın eline teslim eyledi. Ve feth ve zafer için bizzat padişahın ağzından dua edildi. Ondan sonra şanı yüksek serdar ağlaya inleye padişahın huzurunda veda edip alay ile Silivri kapusundan kıçtı. Çırpıcı çayırında dikilen otağa kondu.

Padişahın maiyetinde, kaymakamlık hizmeti, boğaz muhafazasından çağırılan Ankebut(Örümcek) Ahmed paşaya verilerek kürklü hil'at giydirildi. Ramazan ayının birinci Perşembe gününde sadrazam Köprülü Mehmet Paşa ve serdarı ekrem, orduyu hümayun ile Çırpıcı çayırından hareket ve bütün yeniçeri ve altı bölük halkı zabitleri ile ve toptan zeamet ve tımar erbabı ile Allah'a tevekkül ederek boğaz tarafına hareket etti. İlk konak olan Karakaldırıma kondu. O konakta yoklama olup, memurlardan mevcut olmayan müteferrika ve çavuş ve zeamet sahiplerinin dirlikleri başkalarına verildi.

Kastamonu diyarından Mehmed Sadık adında bir abid ve zahid kimse sadrazam Köprülü Mehmet Paşa'nın inandığı bir kimse idi. Padişah hazretlerine de buluşup hayır dua etmişti. Sadrazam sefere varıp gelinceye kadar Enderun ağalarının temiz kalplilerinden Mehmed namında doksan iki adam, her biri haftada doksan iki kere Fetih Suresi'ni okuyup, Cuma günü sala vaktinde tamamlayıp hepsi birden fetih ve zafer için hayır dua ve dergahı kibriyadan niyaz edeler, diye adı geçen şeyh öğretmişti.Ağalardan ve halifelerden doksan iki Mehmed deftere yazılıp herbirine bahşişler verilip, hayır dua hizmetine memur edilmişler idi.

Sadrazam Köprülü Mehmet Paşa, taşraya çıktığı günden itibaren Fetih Suresi'ni okumaya başlayıp her Cuma gününe dek doksan ikişer defayı tekmil ve sala vaktinde hep birlikte hayır dua edelerdi. Yine adı geçen şeyhin öğretmesi ile bundan başka Enderun adamlarından yüz bir adamın günde binbir Fetih Suresi okuması tembih olundu. Seferden dönüşe kadar devam ettiler.

FETİH VE ZAFERİN BAŞLANGICI

Bu esnada boğaz hisarı muhafazasında olan Çavuş-zade vezir Mehmed paşanın üzerine küffar donanmasından sekiz bin kadar mel'unlar çıkıp cenge başlayınca muhafazada olan İslam askerinden haberdar olanlar etraftan hücum edip insana bela olan kılıç ve ok havale etmekle, mel'unlar dayanamayıp gemileri tarafına kaçtılar. Beşyüz kadar esir ve iki yüzden fazlası kılıca lokma olup veziri azam henüz ulaşmadan bu derece fetih ve zafer görünmesi İslam askerinin muzaffer olacağına alçak kafirin helak olacağına açık delil sayıldı.

Sadrazam Köprülü Mehmet Paşa, Ramazanda Gelibolu'ya ve beş gün sonra Anadolu tarafına geçti. Ramazan ayının on sekizinci günü Kale-i Sultaniye etrafını karargah eyledi.

DONANMAYI HÜMAYUNUN KÜFFAR DONANMASIYLA MUHAREBESİ

Seraskerin fermanı ile Rumeli tarafında Soğanlı deresinde ve Anadolu tarafında küçük Kepez denilen yerde de bazı münasip olan yerlerde kal'a ve burç yıkan toplar konulup bayram gününde Kepez karşısında durmakta olan küffarı ve gemilerini batırdılar. İki mavna ve birkaç bortonlara top danesi isabet edip deldi.

O gece birkaç mil geri çekilip, kafır bucağı ve büyük Kepez arasında demir attılar.Şevval ayının beşinci Salı günü mevcut olan gemiler ile yerebatası küffar üzerine yürümek kararlaştırılıp, Kapudan paşa taşrada bulunmakla Çerkez Osman paşa donanma askerine serdar tayin oldu.

Kalyon kalyona, çektirme çektirmeye havale olunup Allah'a tevekkül ederek cenge başladılar.Evvela kafirlerin bir namli mavnası üzerine yeniçeri serdengeçtileri ile dolu Ömer kaptan mavnası ve cebecilerle dolu Süleyman kapudan mavnası ve Halil Kapudan mavnası çattı. Bu üç mavna kafirin mavnasını top ve tüfenk ve yiğitçe cenk ile göz açtırmayıp bir anda ele geçirdiler. Fakat o sırada küffarın birkaç mavnası imadada yetişti. Bizim taraftan imdada giden kimse bulunmamakla, yaralanmış av olan mavnalarını İslamların pençesinden kurtardıktan başka, kafirler tarafında olan kuvvet ve çokluk ile Süleyman kapudanın mavnasını alıp ve içine birçok mel'unlar dökülüp, uğursuz gemileri tarafına çekip götürdüler. Ömer kapudanın mavnası, çattığı kafir mavnasından derhal ayrılıp kafirlerin gemileri arasında kalmakla, cenk ederek selamet sahiline çıktı. Ama içinde olan üç yüz serdargeçti yeniçeriden kırk elli kadar adam ancak kalıp geride kalanları şehit olmuşlardı. Halil kapudanın mavnası cenk sırasında denize batıp içinde bulunanların çoğu şehit oldular.

Bundan serdarı ekrem o mavnayı çıkarıp eskisi gibi donattırmıştır. Bu hücum sırasında yeniçeriler, bindikleri otuz parça çektirme ve baştarde, ilk ağızda Rumeli tarafında kafır bucağı denilen yere varıp uzaktan seyirci olmuşlardı. Onların korkaklıkları diğer gemilerde olan asker sınıflarına zaiflik ve bıkkınlık verdiğiinden, üç mavna adı geçen boğaz ağzında Rumeli sığlarında ve üçü büyük Kepez sahilinde demir atıp içinde olanlar can havli ile karaya dökülüp düşman askerinden kaçma zayıflığına düştüler. Yerebatası küffar, zabtettikleri Süleyman kapudan mavnasını kılıç artığı olan sayılı şahıslar ile ağır ağır götürürken Alaiye sancak beyi olan Küçük Mehmed denilen yiğit bey, beşer oturarak beşer kürekli bir iki

kayığa elli altmış kadar adamlarıyla binip yetişti. Ve mavnaya yanaşıp cenkederek üzerine çıktı.Yedeklerini kesip celadetli kılıç darbesiyle kafirlerin zabdettikleri mavnayı içine konulan yüz elliden fazla kafır ile adi ellerinden dögüşe dögüşe kurtarıp çekip götürdü.Ne helal tuz kulluğu ki, ekmeğini yediğinin rızasını elde etmek için ve cahedu fı sebilillah fermanına uyarak ve ırzını tamamlamak için otuz kırk ademisi ile dört parça kafır mavnasına arslanlar gibi hücum edip bu çeşit hüneri göstermekle istidat sahipleri defterinin başı oldu.Doğruluğu su götürmeyen anlamdaki “Kem min fietin kaliletin..”

Peygamberin mucizesinin bu yüzden meydana geldiği görüldü. Elbirliği ile müşrikler taifesine kılıç çekildiği takdirde Allah’ın inayetiyle fetih ve zaferin kazanılacağı meydanda ve aşikar iken başörtülü avretler gibi kaçıp gizlenen utanmazlar, şecaat meydanının söz sahipleri oldukları müddetçe kahkahalarla alaya alınmamak mümkün değildir.”Hakallahu li’l hurubi ricalen..”

Kalyonlar ise harb meydanında kafır gemilerine yanbastran birer yaylım top atıp yelkenlerinde olan muvafık rüzgar ile denize açılıp Sakız ve Midilli semtlere ki, kapudan paşa ile beraber olan donanma gemilerini özleyip gitmekle tehlikeden kurtuldular.

Bütün bu yaşananları gayretli veziri azam Köprülü Mehmet Paşa görünce, gazabının şiddetinden şuurunu kaybedip derhal bir kayığa binip Rumeli tarafına geçti ve kafır bucağı denilen yere kapanan utanmazları çıkarmaya gayret sarfetti. Çünkü o korkak taifede anadan doğma şecaetten eser yok idi... Köprülü Mehmet Paşa’nın zoruyla yarım canlı olarak boğazlanır gibi hareket edip kafır gemileri önünden Allah’a sığınarak acele ve ıstırap ile geçip büyük Kepez’e can attılar. Sahile ulaştıkları gibi Malta ve Duka çektirileri boğazdan murdar yüzlerini gösterdiler. Onları görür görmez tekrar kaçmağa başlayıp sığınmak için kale altına yetişmeye acele ettiler. Kaçış sırasında yeniçeri kethüdasının yedek gemisi kafirlerin eline geçti. Baştarde ile on yedi parça kadirga, bin zar zor ile Küçük Kepez burnu taraflarına ulaştı. Bundan başka on beş parça kadirganın kaçmaya da iktidarı olmamakla, biraz gitmişler iken rüzgarın şiddeti ve kafirlerin hücumu ile yine Büyük Kepez’e dönüp can düşmanları elinden yakalarını kurtarmak için sahile yakın sığ yerlere baştankara edip, içinde olan cenkci ve kürekçiler denize döküldü.

Köprülü Mehmet Paşa hiddetlenip:

-“Tiz bu gayretsizleri kılıca lokma etsinler!”

Diye yanında olan askeri karşılıklarına göndermekle, yüzme bilmeyip denizde boğulanlardan başkaca, dışarıya can atanlardan sekiz yüz kadar gayretsizin murdar kelleleri toprağa yuvarlandı. Bundan sonra bir miktarı kılıç korkusundan tekrar gemilerine dönüp çoğu geniş meydanda perişan ve herkes içinde rezil ve rüsvay oldular.

Başkumandan Köprülü Mehmet Paşa, Büyük Kepez’e düşen üç parça mavna ve on çektirmenin başlarını denize döndürüp onları düşmanın musallat olmasından muhafaza için yer yer metrisler(siperler) kurdurup kenara balyemez toplar koydurdu.

Asker taifesinden o gün görünen zaaf ve cüretsizlikten din düşmanları kahraman kesilip sevinçlerinden akşamdan sabaha, sabahtan akşama kadar top ve tüfenk yağdırıp, fişenk şenliği ettiler. Sevinç kuslarının avazesi denize velvele ve sarhoş hınzırlar gibi narası halk arasına velvele vermişti. Onlar denizden, ehli İslam karadan üç gün üç gece birbirlerine yağmur taneleri gibi gülle yağdırıp, mel’unları gemilerine uğratmadılar.